

målene stort set handler om det samme. Men når hr. Løkke Rasmussen refererer til hr. Jacob Buksti, er det forkert. Det, hr. Jacob Buksti har sagt, er, at det er hans fornemmelse – og det er også min – at den fælles holdning hos de 14 lande plus Norge, USA og Israel og formentlig også FN's generalsekretær har gjort indtryk i Østrig, har påvirket regeringsgrundlaget og utvivlsomt også har været medvirkende til, at Østrigs præsident har afkrævet de to partiledere en underskrift på den erklæring, de faktisk har underskrevet. Nu må vi så se på den praktiske udvikling, hvordan Østrigs politik former sig i praksis, og om de konkrete handlinger også følger regeringsgrundlaget op.

Til hr. Thulesen Dahl: Nu springer jeg over alle hr. Thulesen Dahls fornærmelser – jeg kan se, at det giver lidt røde ører hos hr. Thulesen Dahl, og det glæder mig egentlig – og forholder mig til, hvad det egentlig er, hr. Thulesen Dahl spørger om. Det retlige grundlag ligger i Traktaten, men det er adskilt fra denne aktion, for det er nemlig sådan, at Traktaten er et samarbejde mellem 15 lande med en fælles holdning. Men EU-traktaten afskærer jo ikke en gruppe af andre lande fra at have en fælles holdning. Det kan man altid have, det har de nordiske lande f.eks. i FN, og det har andre grupper af lande rundt omkring. I Beneluxlandene har man f.eks. klare holdninger med hensyn til Afrika og andre steder.

Hermed har jeg skabt den klarhed, som jeg tror var nyttig at få i forbindelse med hr. Thulesen Dahls spørgsmål.

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren har da ret i, at man gerne må have en fælles holdning, men man må jo bare ikke have en fælles holdning, der er i strid med det fælles retsgrundlag, nemlig EU-traktaten. Det var nu ikke lige det, jeg ville spørge om, men jeg kan da bede statsministeren om at bekræfte det.

Men når vi spørger, hvilke konkrete situationer der kunne føre til nogle tilsvarende aktioner, er det naturligvis, fordi vi er optaget af, hvilket objektivt grundlag der er for denne beslutning. Statsministeren har allerede svaret mig, at sanktionen ikke alene er rettet mod Østrig, men at man også er optaget af signalværdien over for de østeuropæiske lande.

Statsministeren ved udmærket godt, at til sommer er vi færdige med gennemgangen af

EU-traktaten med alle ansøgerlandene, og det vil sige, at til sommer er det objektive grundlag for at udvide EU til stede. Frygter statsministeren ikke, at denne sag og denne type aktioner kan misbruges af nogle lande, der ikke er så interesserede i østudvidelsen, til at forhindre udvidelsen, fordi de af politiske grunde – når de ikke har et konkret og objektivt udgangspunkt – så kan sige, at de ikke vil have det ene eller det andet land med?

Eva Kjer Hansen (V):

Statsministeren sagde, at man kan gå gruelig galt i byen, hvis man ikke ved, hvor man skal hen, og denne spørgetid efterlader klart det indtryk, at statsministeren ikke aner, hvor statsministeren skal hen i denne sag.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren vil tage initiativ til, at de 14 lande, som deltager i denne aktion, skal udarbejde en adfærdskodeks, der beskriver, hvem man kan acceptere, og hvad der må udtales, osv. osv., så man får nogle klare retningslinjer for, hvordan man skal håndtere eventuelle lignende situationer fremover.

Peter Skaarup (DF):

Hvis man skal sammenfatte, hvad denne spørgetid har indeholdt, kunne man næsten forledes til at tro, at statsministeren havde fulgt med i tv-reklamerne for Mobilix, hvor man siger, at samtale fremmer forståelsen, men at statsministeren bare har hørt forkert. Statsministeren mener åbenbart, der bliver sagt, at gentagelse fremmer forståelsen, for det er de samme travere, vi gang på gang hører, og efterhånden som de bliver gentaget, virker de mere og mere hule.

Statsministeren kan altså ikke nævne flere end 17 lande, der bakker denne aktion op. Der var 48 lande med til Holocaust-konferencen, og der er nogleoghalvtreds medlemslande i OSCE. Hvor er alle de lande henne, og hvor er alle ansøgerlandene henne, hvorfor er de ikke med på vognen med de sanktioner over for Østrig?

Statsministeren har flere gange sagt, at der her i Folketinget ikke er flertal for, at Danmark skal gå enegang. Så må jeg spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at der faktisk er et flertal i Folketinget, der ikke mener, at de sanktioner er gode, og beklager dem? Og derfor vil jeg også spørge: Hvis Folketinget vedtager, at man beklager de sanktioner, hvad vil regeringen så gøre?